

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12Csp/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518200953
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3518200953.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, pred samosudkyňou JUDr. Erikou Trtalovou, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, IČO 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč s.r.o., IČO 36 857 033, so sídlom Bratislava, Kubániho 16 proti žalovanému: V. J., W.. XX.XX.XXXX, I. L. C., F. N. XXX, o zaplatenie 1.823,64 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.262,76 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.262,76 Eur od 08.10.2015 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamieťa.

III. Žalobcovi sa priznáva právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 38,48 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 08.03.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu vo výške 1.823,64 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1.823,64 Eur od 08.10.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500,- Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500,- Eur len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.823,64 Eur do zaplatenia a náhradu nákladov spojených s mimosúdnyim uplatnením pohľadávky vo výške 108,21 Eur a náhradu trov konania. Svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že uzatvoril dňa 09.04.2015 so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe, ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.500,- Eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36-tich mesačných splátkach vo výške 53,08 Eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 2 o viac ako tri mesiace, a to aj na priek upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa § 565 Občianskeho práva. Do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka t. j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil žalovaný sumu 87,24 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka t. j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovanému zaslal opakovane výzvy na zaplatenie. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok a následne aj celej zosplatennej sumy žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa čl. 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04% denne zo sumy 1.823,64 Eur od 08.10.2015 do

zaplatenia. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

2. Žalovaný sa k žalobnému návrhu nevyjadril.

3. Súd podľa § 180 C.s.p. vec prejednal v neprítomnosti strán sporu. Nebol zistený dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 C.s.p..

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby v spojení s doplnením žaloby, zmluvy o spotrebiteľskom úvere, oznámenia veriteľa, oznámenia o zosplatnení, platobnej histórie, dokladu o poukázaní úveru, výpočtu RPMN a zistil skutkový stav veci.

5. Žalobca je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, ktorá má v predmete svojej činnosti o.i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, žalovaná je fyzická osoba, nepodnikateľ.

8. Dňa 09.04.2015 uzatvorili strany sporu zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému úver vo výške 1.500,- Eur a súčasne záväzok žalovaného nahraďiť celkové náklady spojené s poskytnutím úveru, a to formou 36 mesačných splátok vo výške 87,24 Eur. Zmluva na lícnej časti obsahuje nadpis „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere“. V bode 1. je označený žalobca obchodná spoločnosť ako veriteľ, v bode 2. je svojimi osobnými údajmi označená žalovaná, body 3. a 4. neboli vypísané, inak mohli obsahovať údaj o spoludlžníkovi 1/ a spoludlžníkovi 2/. Bod 5 žiadosti obsahuje údaj o požadovanom revolvingovom úvere. Z bodu 5 žiadosti o poskytnutie úveru vyplýva, že žalovaný ako dlžník žiadal žalobcu o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok: poskytnutá čiastka úveru 1.500,- Eur, mesačná splátka spolu so splátkou v súlade s dohodou o poskytnutí služieb vo výške 87,24 Eur, splatnosť úveru pri počte 36 splátok, mesačná splátka vo výške 53,08 Eur, celkové náklady vo výške 2.060,88 Eur, RPMN 27,03 %, ročná úroková sadzba úveru vo výške 17,77 %, priemerná RPMN vo výške 34,42 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur, celková čiastka revolvingu 2.060,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 27,03 % a ročná úroková sadzba revolvingu 17,77 % a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- Eur. Podstatne iným písmom už boli vyplnené údaje o schválenom revolvingovom úvere, ktoré obsahuje bod 6 lícnej časti tejto zmluvy, kde je uvedená poskytnutá čiastka úveru 1.500,- Eur, splatnosť úveru pri počte 36 splátok, mesačná splátka spolu so splátkou v súlade s dohodou o poskytnutí služieb vo výške 87,24 Eur, mesačná splátka vo výške 53,08 Eur, celková čiastka vo výške 2.060,88 Eur, RPMN 26,84 %, ročná úroková sadzba úveru vo výške 17,77 %, priemerná RPMN vo výške 34,42 %, poskytnutá čiastka revolvingu 1.500,- Eur, celková čiastka pri poskytnutí revolvingu vo výške 2.060,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,84 % a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- Eur. V zmysle bodu 7 strany zmluvy dlžník s veriteľom v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach o revolvingovom úvere na zadnej strane žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy s tým, že sa s nimi oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zavazujú sa ich dodržiavať. Z uvedeného je zrejmé, že údaje v bode 5 predmetnej žiadosti/zmluvy, ktorú možno považovať za akceptáciu alebo za návrh zmluvy, nie je totožný s akceptáciou žiadosti v bode 6 zmluvy/žiadosti. Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 4 ods. 1, 2, 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojitosti s § 44 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, je potrebné považovať ustanovenia z dojednanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v časti RPMN za neplatné. Prijatie návrhu odporcu na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, urobené vyššie uvádzanými úkonmi navrhovateľa, teda vyplnením bodu 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a vyhotovením oznámenia veriteľa o schválení úveru, ktoré obsahujú odlišné údaje RPMN a priemernej bolo potrebné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny. Zo strany žalovaného nebol urobený žiadny ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že žalovaná RPMN vo výške, ktorá bola určená v prejavoch žalobcu zo dňa 09.04.2015, akceptoval. Podľa kontrolného výpočtu s poukazom na kartu klienta je RPMN vo výške 89,92 %. Celkové náklady nezodpovedajú deklarovanej hodnote 2.060,88 Eur, pretože skutočné náklady boli vo výške 3.290,64 Eur (36 splátok x 87,24 Eur, t.j. hodnota splátky + 150,- Eur poplatok za poskytnutie úveru)

9. Z karty klienta vyplýva, že žalovanému bol vyplatený úver v celkovej výške 1.350,- Eur a žalovaný uhradil žalobcovi celkom 87,24 Eur.

10. Podľa § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

12. Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

13. Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

14. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

15. Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu používať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti.

16. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

17. Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

18. Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

19. Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

20. Podľa ustanovenia čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

21. Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany

predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

22. Podľa ustanovenia čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len „zákona č. 129/2010 Z.z.“) - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 2 písm. a), b), j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

25. Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 písm. j), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

26. Podľa § 11 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

28. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

29. Podľa ustanovenia § 43c ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

30. Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

31. Súd právny vzťah medzi účastníkmi posúdil ako vzťah založený podľa zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý vznikol nie podpisom právneho úkonu v ktorom žiadal žalovaný o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ale až poskytnutím peňažných prostriedkov.

32. Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 129/2010 Z.z., ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 Občianskeho zákonníka, odstúpenie od zmluvy § 48 Občianskeho zákonníka, úpravu vád podľa § 499 Občianskeho zákonníka a pod..) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

33. Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

34. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

35. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi účastníkmi bola dňa 09.04.2015 uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a to medzi právny predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Predmetná zmluva tak spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím. Súčasťou zmluvy sú tiež všeobecné podmienky, ktoré žalovaný ovplyvniť nemohol, pretože podľa spôsobu spracovania boli pripravené už vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Zmluva bola uzavretá medzi veriteľom - právny predchodcom žalobcu ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti o. i. poskytovanie úverov z vlastných zdrojov ako podnikanie a spotrebiteľom - žalovaným ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver ako vyplýva z predmetnej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania - na nákup tovaru a služieb, ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v inej právnej forme - vo forme úveru a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. S poukazom na neurčitosť vo vyhotovení predmetnej zmluvy, súd aplikoval zhora citované ustanovenie § 43c a 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka pokiaľ ide o okamih uzatvorenia zmluvy v súlade s ustanovením § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

37. Vzhľadom na charakter predmetnej zmluvy o úvere a účastníkov zmluvy je potrebné na zmluvný vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskom práve. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok, neobsahuje obligatórne náležitosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z., ktorými sú výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných

poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ročná percentuálna miera nákladov. Úverová zmluva obsahuje dojednanie, v ktorom je ročná percentuálna miera nákladov uvedená 27,03 % v bode 6. zmluvy a 26,84 % v bode 7. zmluvy. Spôsob určenia ročnej percentuálnej miery nákladov definovanej v § 2 písm. j) zákona č.129/2010 Z.z. ako celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, sú vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 s odkazom na jeho prílohu č. 2. Ide o tzv. základnú rovnicu, ktorá kladie do rovnováhy celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej na ročnom základe. Zo zmluvy o úvere vyplynula hodnota RPMN z bodu 6. vo výške 27,03 % a z bodu 7. 26,84 %, avšak z kontrolného výpočtu vyplýva hodnota RPMN vo výške 89,92 %. Celkové náklady nezodpovedajú deklarovanej hodnote 2.060,88 Eur, pretože skutočné náklady boli vo výške 3.290,64 Eur (36 splátok x 87,24 Eur, hodnota splátky + 150,- Eur poplatok za poskytnutie úveru). Súčasne súd poukazuje na skutočnosť, že boli poskytnuté prostriedky nie v dohodnutej výške 1.500,-Eur, ale len vo výške 1.350,-Eur, avšak počet a výška mesačnej splátky zostala zachovaná.

38. Ďalej bolo zistené, že zmluva o úvere neobsahuje zákonnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva neobsahuje presnú výšku toho ktorého nároku tak, ako to má na mysli vyššie uvedené zákonné ustanovenie. Z citovaného ustanovenie jednoznačne vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky mal právny predchodca žalobcu v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelene), tak ako to predpokladá (resp. stanovuje) zákon o spotrebiteľských úveroch. Za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ podľa citovaných zákonných ustanovení má právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške platí tieto úroky.

39. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v čase uzatvorenia, táto zmluva mala obsahovať aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená zmluva o úvere takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala. Takáto informácia je pritom významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je preňho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver. (rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.06.2015 vydaný v konaní sp. zn. 6Co/345/2015)

40. Zákonným následkom nedodržania kogentnej právnej úpravy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., je zákonná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.).

41. Keďže vychádzajúc z uvedeného vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi len hodnotu poskytnutého úveru, a preto žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.262,76 Eur - nesplatená časť úveru (1.350,- Eur poskytnuté finančné prostriedky - 87,24 Eur zaplatená časť úveru). Vo zvyšnej časti uplatnený nárok na zaplatenie istiny zamietol. Súčasne zamietol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, keďže žalobca nepreukázal platné uzatvorenie dohody medzi zmluvnými stranami o podmienkach uplatnenia a výšky zmluvnej pokuty. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný

tovar a služby, koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

42. Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

43. Podľa § 369 odsek 1 Obchodného zákonníka v znení účinnom (§ 768f Obchodného zákonníka) ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

44. Podľa predpisov občianskeho práva (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka) ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

46. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Z dôvodu, že žalovaný riadne a včas nesplácal jednotlivé splátky, a nezaplatil ich ani v dodatočne žalobcom poskytnutej lehote, dostal sa s plnením dlžnej sumy do omeškania, a to dňom 08.10.2015. Základná úroková sadzba ECB platná ku dňu splatnosti bola vo výške 0,05 %. Žalobcovi vznikol teda nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.262,76 Eur od 08.10.2015 do zaplatenia a v tejto výške súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úrok z omeškania. Vo zvyšnej časti uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol.

48. Lehotu na splnenie uloženej povinnosti určil žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), keďže neboli zistené zákonné dôvody pre určenie dlhšej lehoty.

49. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom prípade mal žalobca úspech vo veci v rozsahu 38,48 %, (úspech žalobcu bol vo výške 69,24 % vypočítaný 1.262,76 Eur / 1.823,64 Eur x 100 - úspech žalovaného vo výške 30,76 %) a preto súd žalobcovi priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 38,48 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací

návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.